

Spm. nr. S 850

Til fødevareministeren (24/11 03) af:

Jørn Jespersen (SF):

»Hvordan tænkes rettighederne til at dyrke frugt og grønt med afkoblet støtte fordelt, hvilke konsekvenser har det, f.eks. når det gælder tomater og andet grønt, der kan – og er egnet til at – dyrkes i ulande?«

Begrundelse

EU's midtvejsreform opererer med arealbegrænsninger på dyrkning af frugt og grønt, hvor det enkelte land får arealkvoter. Det betyder, at der bliver brug for regler for omsætning af disse rettigheder. Spørgsmålet stilles for at få oplyst, hvordan det skal ske. Ved et markeds-mæssigt princip, ved korporative aftaler (ligesom på sukkerområdet), der ikke hører hjemme i en liberal økonomi, eller efter et tredje princip. Spørgsmålet stilles endvidere for at få oplyst, hvorvidt en begrænsning af produktion af frugt og grønt ud over den fastsatte kvote vil påvirke ulandenes muligheder for at sælge frugt og grønt til EU.

Svar (3/12 03)

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):

Hvis medlemslandet ved gennemførelsen af reformen vælger at anvende den regionale model eller hybridmodellen, kan landmanden inden for et nationalt maksimalt areal producere frugt og grønt på arealer, som samtidig ligger til grund for udbetaling af afkoblet støtte jævnfør artikel 60 i den horisontale forordning 1782/03.

Der skal således for de berørte medlemsstater fastsættes et maksimalt areal, der kan anvendes til produktion af de nævnte produkter. Det maksimale areal svarer til det gennemsnitlige areal med disse afgrøder i referenceårene 2000 – 2002. Kommissionen fastsætter det maksimale areal på grundlag af medlemsstaternes indberetninger.

Den enkelte landmand kan, når reformen er implementeret, anvende et antal hektar til produktion af frugt og grønt, svarende til det areal, han anvendte til disse afgrøder i 2003 og samtidig opnå den afkoblede støtte på basis af arealet. Hvis ikke hele det maksimale areal hermed udnyttes, kan landmændene producere de pågældende afgrøder på det resterende areal, som de

anvendte til denne produktion i 2004 og/eller 2005. Landmænd, der allerede i 2004 producerede de pågældende afgrøder, har fortrinsret.

Tilladelsen for at få udbetalt afkoblet støtte på basis af arealer, der dyrkes med frugt og grønt fastlægges således på basis af landmandens hidtidige produktion inden for et fastsat maksimalt areal på regionalt/nationalt niveau. Tilladelsen skal anvendes sammen med den tilsvarende betalingsrettighed.

Landmænd, der ikke har fået tildelt rettigheder, kan tilgodeses efter reglerne om force majeure og reglerne for tildeling fra den nationale reserve.

Der skal imidlertid fastlægges detaljerede gennemførelsesbestemmelser på området, og disse kendes endnu ikke. Endvidere skal Kommissionen senest i 2007 forelægge Rådet en rapport om de eventuelle følger, som medlemsstaternes anvendelse af denne artikel har haft for markeds- og strukturudviklingen. Rapporten bliver om nødvendigt ledsaget af passende forslag.

Som udgangspunkt medfører de ovennævnte regler, at antallet af hektar – og dermed produktionen – fastfryses på det gennemsnitlige niveau for perioden 2000-2002 med de nævnte produkter, idet det må forventes, at incitamentet for at dyrke produkterne på arealer uden afkoblet støtte vil være lille.

Spm. nr. S 851

Til fødevareministeren (24/11 03) af:

Jørn Jespersen (SF):

»Hvilken betydning vil en reduktion af produktionen af oksekød som følge af et eventuelt bortfald af »handyrspremien« have for EU's nettohandel med oksekød, dels ved et bortfald i hele EU, dels ved et bortfald alene i Danmark?«

Begrundelse

Blandt andet IFPRI (FN's fødevarerforskningsinstitut) mener, at en række ulande i bl.a. Afrika har et eksportpotentiale, når det gælder oksekød. I den forbindelse bør man anstændigvis overveje det rimelige i, at EU – og Danmark – opretholder en særlig subsidiering af oksekød.